PLAIURI SĂCELENE

Anul IV. Nr. 11-12.

BIBLIOTECA ŞI CASA DE CETIRE DR. ALEXANDRU BRASOV „ASTRA" BRASOV

BIBLIOTECA ŞI CASA DE CETIRE DR. ALEXANDRU BRASOV „ASTRA" BRASOV

Noemvrie-Decemvrie
1937

Plaiuri Săcelene

Anul IV. No. 11-12. **Noemvrie-Decemvrie 1937.**

Cuprinsul:

PETRU LEUCĂ: Naşterea Mântuitorului.
At. M: Promovarea specificului ardelenesc.
VICTOR TUDORAN: Chirurgia viitorului.
Versuri de: Dimitrie Danciu, Victor Tudoran, N. Moroianu şi Nina Florian.
VICTOR TUDORAN: Din Ardeal prin Muntenia în Oltenia.
Cronica literară: „AUREL C. POPOVICI" de Grigore Nandriş (Vlad Şeitan); „REVOLUŢIA lui HORIA" de C. Stoicanescu (Preot Gheorghe Şerbu); „1936 ECONOMIC" de Dr. N. G. V. Gologan (Victor Tudoran); „FLORI INDOLIATE" de George Negru (Victor Ion Critu); Epigrame ocazionale de Vlad Şeitan.
Cronica săceleană: Din trecutul bisericii parohiale din Cernatu (documentul No. 4.); Pagina faptelor creştineşti:
Cronica mărunţă: † Profesorul Ion Odor, Pentru prieteni şi cititori, Abonamentele populare, CĂRŢI—REVISTE—ZIARE: Rânduiala (Ion Pandrea), Gândirea (Victor Tudoran şi Preot Gheorghe Şerbu), Iconarul, Naţiunea Română, Naţiunea; MENŢIUNI; Note literare; CREŞTINEŞTI; Note; COLŢ POLEMIC: Noi şi „Banatul literar" de Vlad Şeitan; Pentru abonaţi, Abonaţii noştri, Presa despre volumul „Originea Ciangăilor din Săcelele Braşovului" de Aurel A. Mureşianu.
COPERTA: Naşterea Mântuitorului. Clişeu în zinc.

Revista noastră se desface în toată ţara şi în capitală, prin
Oficiul de Librărie „Alexandru Pasere"
Bucureşti I., Str. Carol I. No. 26

Spre ştiinţă:

°°°°°°°°°°°°°°

■ **Oricine reţine primul număr trimis de noi se consideră abonat pe un an întreg.**

■ **Vom fi recunoscători acelora ce ne vor trimite adresele exacte ale rudelor şi prietenilor de origine săceleană.**

■ **Rugăm pe toţi publiciştii săceleni, să ne trimită câte un exemplar din revistele, ziarele şi gazetele în cari au publicat ceva, pentru a ne uşura astfel redactarea Cronicei săcelene.**

◆

■ **Articolele privitoare la Săcele vor fi preferate.**

■ **In aranjarea materialului din corpul revistei, ne conducem numai de necesităţile tehnicei tipografice, fără nicio altă consideraţie.**

■ **Manuscrisele primite la redacţie nu se înapoiază.**

◆

■ **Cerem revistelor şi ziarelor din ţară să răspundă schimbului nostru.**

■ **Toate revistele şi ziarele primite la redacţie, vor fi amintite la rubrica respectivă, în baza reciprocităţii.**

■ **In limita spaţiului disponibil, vom recenza cărţile, revistele şi ziarele primite la redacţie.**

Coloanele revistei „PLAIURI SĂCELENE" rămân deschise tuturor acelora, cari prin articolele lor înţeleg să contribue la cunoaşterea şi progresul acestor sate.

VIZITAȚI CEL mai ELEGANT

RESTAURANT - BAR

PALERMO

(fost pivnița Eszterházy)

De vreți să vă meargă bine,
Intreg anul care vine?
Faceți doar odat'măcar,
Un chef la „Palermo-Bar„!

◆◆◆◆

• STR. HIRSCHER No. 1

Cu începere dela 1 Decemvrie 1937, debutează în fiecare seară trupa

◆NABABU◆

ORCHESTRA de TANGO - JAZZ - BAND

BOROS

SĂCELENI când vizitați sau treceți prin BRAȘOV veți fi bine serviți numai la

RESTAURANTUL

GĂRII

subt conducerea săcelenilor

Ciupală și Ardeleanu

proprietari și ai

RESTAURANTULUI „PALERMO"

Str. Hirscher No. 1 - (fost Pivnița Eszterházy.)

◆◆◆◆◆◆

INTREPRINDEREA de POSTAVURI

KAJCSA ANDREI

SATULUNG No. 241. ~ JUD. BRAŞOV.

(lângă staţia de tramvai.)

Secţie de maşini speciale pentru tors lâna.

Cele mai frumoase modeluri pentru postavuri de iarnă, primăvară, vară şi toamnă.

Calitatea postavurilor este **superioară** fiind executate numai din **lână curată.**

PRIMA ŢESĂTORIE MECANICĂ

"Săceleana"

din Satulung-Săcele-Jud. Braşov.

PRODUCE:

Pânză americă, pânză albită, pânză de cearceafuri, Oxforduri, uniforme şcolare, aţică, gradl, köpper, Feţe de masă, ştergare, zeiguri pentru pantaloni de vară şi diferite articole de bumbac şi de aţă.

Desfacerea produselor la magazinul de Manufactură şi Croitorie

M. BENCZE. M.

Cernatu ~ Jud. Braşov.

Săceleni cumpărați numai dela **magazinul**

La „Câinele Negru"

IOAN OVESEA

STR. HIRSCHER No. 2. BRAȘOV

Mare asortiment de Coloniale și Delicatese

◆◆◆◆◆◆◆

Serviciu prompt ◆ Mărfuri proaspete

Prețuri foarte convenabile.

De câte ori veniți la BRAȘOV vizitați numai

RESTAURANTUL ROMÂNESC

ȘTEFAN CEL MARE

„LA GOGU"

subt conducerea săceleanului

GOGU MOSLOC

Strada Regina Maria No. 67.

Mâncări calde și reci. || Serviciu prompt || Prețuri convenabile.

Vinuri noui și vechi de: Dealul Mare, Odobești, Drăgășani, Valea Călugărească.

● Țuică de Văleni. ●

NUMAI LA BERĂRIA, BODEGA şi
RESTAURANTUL

LA "URSU"

VIS-A-VIS de
PREFECTURA JUDEŢULUI BRAŞOV.

NICU CĂTĂNOIU

ŞAMPANIE
MOTT

veţi fi elegant şi bine servit.

Bere specială Azuga • Vinuri monopol nectar.

• Muşcăţel nature extra DRY •

BUFET ASORTAT • SERVICIU PROMPT.

Mâncări calde şi reci

MAGAZINUL de COLONIALE şi DELICATESE

IOAN V. BĂNCILĂ

COMUNA TURCHEŞ No. 502. Jud. BRAŞOV.

VINDE: Coloniale şi Delicatese,
Băuturi şi vinuri alese,
Mărunţişuri şi vopselărie,
Obiecte de tuci şi fierărie.

Mare depozit de făină şi cereale.

• • •

VINURI VECHI şi NOUI
de: DEALUL MARE ~ ODOBEŞTI ~ DRĂGĂŞANI.
ŢUICĂ de VĂLENI.
Preţuri foarte convenabile.

PLAIURI SĂCELENE

revistă de atitudini şi probleme săcelene.

Redactor:

VICTOR TUDORAN

apare odată pe lună

Anul IV. Nr. 11-12. • Noemvrie-Decemvrie. 1937.

Naşterea Mântuitorului.

Sunt aproape două mii de ani decând Mântuitorul Iisus s'a născut cel mai umilit în lume. Sărbătoarea Naşterii — Crăciunul — e zi mare de bucurie, care trebue să umple inimile cu gândul bunătăţii, al ajutorării celor nevoiaşi, cu sentimentele cele mai înalte faţă de aproapele nostru.

Decând există lumea iubirea a fost propovăduită ca o lege divină. Chiar în noaptea cea sfântă, îngerii deasupra peşterii din Vitfleem cântau: „Pace pe pământ şi între oameni bunăînvoire". Naşterea, vieaţa şi moartea lui Iisus au fost destinate pentru a schimba faţa omenirii. La baza tuturor învăţăturilor ce le propovăduia, exista o singură poruncă: Iubirea deaproapelui, pace şi bunătate între toţi oamenii, milă, îndurare faţă de cei săraci, iertare faţă de cei greşiţi.

Dar astăzi ce vedem? Evanghelia nesocotită şi de cele mai multe ori greşit înţeleasă. In tot locul, ca şi în lumea întreagă, duhul cel rău stăpâneşte şi tulbură toate mintile. Unde oare mai zărim azi sentimente înalte de iubire, de bunătate, de dreptate, de milă, de iertare, practicate în mod sincer din tot sufletul din toată inima?

Nu le observăm nicăieri, nici între clasele sociale, nici între popoare. In schimb însă pretutindeni domneşte ura şi duşmănia. Bănuiala şi neîncrederea stăpânesc mintile. Fiecare vede paiul din ochii celuilalt şi nu vede bârna din ochii săi proprii. Fiecare judecă aspru greşelile celorlalţi şi nimeni nu îşi recunoaşte ale sale păcate. Nimeni nu se gândeşte la durerile celorlalţi, decât la interesul propriu.

Lupte crâncene şi sălbatice în toată lumea, ba chiar şi între fraţi şi atunci întrebarea: Unde este iubirea creştină de care vorbim mereu la tot pasul, la orice ocazie? Toată lumea e stăpânită de grija zilei de mâine. Fiecare stat se înarmează contra celorlalte. Pretutindeni se fabrică bombe asfixiante, care se aruncă apoi asupra bătrânilor, femeilor şi copiilor nevinovaţi şi cu toate aceste în toate

aceste ţări se va prăznui Naşterea Domnului, Care a trăit şi a murit numai pentru a aduce pe lume: iubire, pace, dreptate, bunătate.

In această mare şi sfântă zi de slavă plină se cuvine ca fiecare în parte şi cu toţii împreună să ne bucurăm de Naşterea Aceluia care a schimbat întunericul în lumină, păcatul în virtute, ura şi duşmănia în bună înţelegere şi curată iubire.

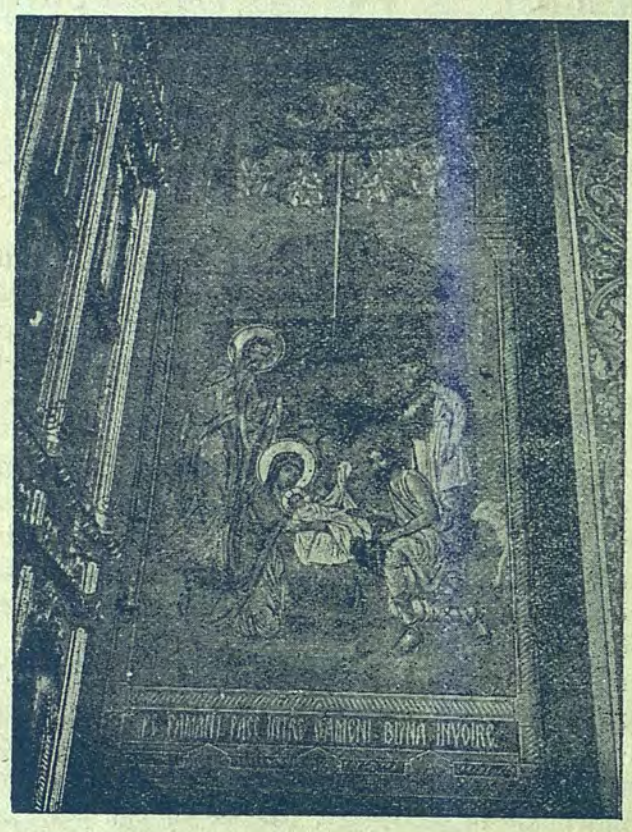

I. KEBER (1935) NAŞTEREA MÂNTUITORULUI
Pictură din Biserica „Naşt. Sft. Ioan Botezătorul"
(Biserica-Nouă.) din Turcheş — Braşov.

Se cuvine să sădim în sufletele noastre mai multă bunătate şi să ne ferim de pofta deşertăciunilor acestei vieţi.

Se cuvine mai departe să lăsăm deschisă uşa sufletului nostru ca cel puţin în preajma acestei zile, steaua sfântă a lui Hristos să răsară în sufletele noastre, să ne lumineze toate cărările vieţii, să sporim în credinţă şi fapte bune şi toate celelalte virtuţi creştine.

Şi atunci putem spune, că am prăznuit Naşterea Domnului, Naşterea Aceluia care a trăit şi a murit numai de a aduce pe pământ: „Pace, iubire şi între oameni bunăînvoire".

Preot Petru Leucă.
paroh — Satulung.

Promovarea specificului ardelenesc.

Din motive în afara voinței noastre, nu am putut publica la timpul său articolul de mai jos, deși reprezenta pentru noi, o dovadă în plus de felul cum suntem prețuiți de alți confrați.

Acest articol a apărut în marele ziar zilnic din Cluj *„Națiunea Română"*, Anul al X-lea, No. 14 din Duminecă 19 Ianuarie 1936, fiind semnat At. M. (noi bănuim că se ascunde sub aceste inițiale distinsul redactor al ziarului, dl. *Atanasie Motogna*) iar pentru faptul că reprezintă — lăsând la o parte considerațiile politice din el — o justă și studiată susținere a necesității apariției revistelor provinciale, ne îngăduim a-l reproduce în întregime.

Credem că articolul de mai jos va servi de îndemn sincer tuturor celor cari susțin și vor susține asemenea publicațiuni cu definit caracter specific regional — printre care se pot număra cu mândrie și abonații noștri — precum și îndrumător celorlalte publicațiuni — mai mult sau mai puțin „literare„ ?! — cari nevoind a merge pe *drumul specificului local sau regional,* se grăbesc a *mai-mulțări* revistele literare ale capitalei, reușind, în cel mai bun caz, a înmulți inutil maculatura literară. Aportul lor este egal cu zero. Putem da și un exemplu, din multele exemple ce se pot da : *„Banatul literar"*. Credem că articolul de mai jos va fi citit și de conducătorii numitei reviste, pentru aș putea făuri un program bazat numai pe *specificul local sau regional.* ***Redacția.***

Dar să dăm cuvântul autorului

„In al doilea an de apariție, revista „Plaiuri Săcelene", închină ultimul său număr din 1935 d-lui Al. Lapedatu ministru al cultelor și artelor, profesor universitar și președinte al Academiei Române, precum și împlinirii a doi ani de muncă pentru ridicarea Săcelelor.

Se cuvine să avem în acest loc câteva bune cuvinte despre ostenelile d-lui Victor Tudoran, redactorul revistei. Și asta nu pentru motivul că conducerea revistei a crezut folositor să cinstească covârșitoarea personalitate a dlui. Al. Lapedatu, care a cucerit prin prodigioasa sa activitate culturală și politică un loc în primele scaune ale fruntașilor țării, ci pentru a evidenția, cu îndemn pilduitor, activitatea prețioasă, a unor harnici cărturari dintr'un înstărit sat românesc.

Ne bucură tot ce contribue la propășirea nației. Suntem dornici de progres și acolo unde găsim fapte merituoase, le relevăm fără alt gând, decât acela de a stimula și mai mult o muncă în acest sens. Mărturie ne este scrisul nostru cotidian, care ne îndreptățește să afirmăm că peste socoteli politice, am sprijinit cu vrednicie tot ce

poate folosi poporului nostru. Inainte de a fi liberali, suntem români, şi în această credinţă ne nizuim să ne ajutăm neamul. Crezul politic este doar mijlocul nostru pentru realizarea marilor desiderate ale neamului de pe această versantă a Carpaţilor şi o garanţă mai mult pentru biruinţă. Partidul nostru, românesc prin excelenţă plămădit din şi pentru nevoile neamului, permanent în slujba idealului de propăşire naţională întruneşte maximul de garanţie şi posibilităţi pentru a ne avânta pe urcuşul de bună stare materială, culturală, etc. la cari sârguinţa poporului nostru îi dă dreptul.

Făcând această profesie de credinţă, suntem îndemnaţi să relevăm după cuviinţă opera românească ce împlineşte revista „Plaiuri Săcelene", într'un frumos ţinut românesc şi care ţinut este o mândrie a provinciei noastre desrobile. Un grup de cărturari silitori, cu drag de glia şi osârdia românească, şi-au dat mâna prieteneşte pentru a împărtăşi fraţilor folositoare slovă românească, a desgropa gloriosul trecut al neamului de pe acele plaiuri în mare parte învăluit de negura vremurilor şi duce cu aceiaşi sârguinţă preţioase sfaturi în casele plugarilor.

Iată silinţe vrednice de bune cuvinte. Căci se va recunoaşte că asemenea trudă nu reprezintă altceva decât cinstite şi merituoase năzuinţe de progres românesc. Contribuţiile la monografia Săcelelor, lupta pentru ridicarea celor şapte sate, conferinţele organizate de revistă cu subiecte din nevoile locale, sunt străduinţi cari ar trebui să afle cât mai mulţi imitatori.

Ardealul îşi are specificul său încântător de frumos. Cercetătorul conştient, răbdător şi atent, va afla aci adevărate comori naţionale. Port, obiceiuri, gândire, înfăţişare şi multe altele, toate merită studii serioase. Sfârşind cu iureşul cutropitor al administraţiei arpadiene, care a irosit mult din bogăţia românească, toate cele pierdute se cer readuse în patrimoniul naţiei. Şi lucrul nu-i cu putinţă decât prin mijlocirea revistelor, cu contribuţia cărturarilor.

Nu vom înşirui toate străduinţele de acest fel. Deşi ar merita, n'avem putinţa din consideraţiuni de spaţiu. Contribuţii la cunoaşterea trecutului neamului nostru sunt multe şi din multe locuri. Toate merită aprecieri măgulitoare. „Arhiva Someşului" condusă de către harnicii profesori dela liceul grăniceresc din Năsăud, pentru exemplu, alături de revistele asociaţiilor învăţătoreşti judeţene şi multe alte reviste cu pronunţat caracter local, toate fac operă românească, ce trebue sprijinită cu sporite puteri.

Momentan suntem cam săraci în asemenea treburi. Nutrim nădejdi pentru mai mult. Monografiile satelor noastre sunt mincinoase. Acei cari s'au trudit să ne piardă, au folosit prilejul să ne spurce

Sonetul întâlnirei.

Soniei.

Ploua mărunt și des pe tot întinsul,
In seara-aceea ce cădea pe sat;
Ca un drumeț, cu pasul apăsat,
Invăluise noaptea tot cuprinsul.

Tu m'așteptai sfioasă în trăsură,
Iar eu am scobortt din taxicou;
Simțeam în noi al dragostei ecou,
Ce ne făcea mai reci vorbele'n gură.

M'am așezat alăturea de tine
Și mâinele în mână ți le-am prins,
Aș fi voit tot dorul sfânt din mine,

Cu focul lui să mi te fi cuprins
Și prinși în vraja visului dorit,
Să tot călătorim la infinit.

13. X. 1937. **Victor Tudoran.**

---

trecutul, cu gând de a ne ascunde urma. Cărturarii satelor trebuie să desgroape mărturiile traiului nostru pe aceste meleaguri, să le înșirue în ordinea evenimentelor, să le dea explicațiile trebuitoare, pentru a clarifica tot ce mincinos s'a scris de către revizorii școalei lui Aponyi. Așa treabă nu poate fi făcută pe foi de caiete, ci în pagini de reviste, cari adunate să redea în întregime un istoric documentat al vieții românești de aci în timpuri ce ticălos ni-se contestează. Și nu pentru socoteli de gâlceavă trebuie făcut lucrul, ci pentru trebuințe de ordin național.

Trecutul satelor noastre, specificul lor și tot ce poate reține atenția unui cercetător, deocamdată sunt prea puțin cunoscute. Totul înnoată în volbura întunericului. Lumină se cere făcută aci, și nici o osteneală pentru aceasta nu ni-se pare jertfă prea mare. Reviste de felul aceleia din Săcele râvnim cât mai multe, pentru că ele fac folositoare opere culturale și desgroapă documente peste cari pământul uitării a așternut un strat de țărână ce trebuie necondiționat scormonit."

At. M.

Chirurgia Viitorului.

Un savant modest: Dl. docent Dr. Liviu Câmpeanu.

Zilnic, istoria trece cu tăvălugul uitării peste toată truda atâtor anonimi, cari sunt doară biete vietăţi, angajate în lupta pentru existenţă. Acest război al bucăţii de pâine, pentru azi, pentru mâine, ne oferă poate o linie de mijloc, o existenţă anonimă. De subt piatra tăvălugului scapă totuşi bulgăraşi umezi de pământ, cari se ridică din brazda strivită, afirmându-se.

Un astfel de bulgăraş, care a atras atenţia cercurilor medicale din ţară şi din streinătate — nu numai din Europa dar chiar şi din America — este *Dl. Docent Dr. Liviu Câmpeanu.* Departe de mine gândul de reclamă — nu obişnuesc a scrie din ordin niciodată şi pentru nimic — ci pur şi simplu, pentrucă simt nevoia de a contribui şi eu — prea modest de altfel — la cunoaşterea omului savant Dr. Liviu Câmpeanu, care a adus Braşovului, Ţării Bârsei şi României, unul dintre cele mai râvnite merite în domeniul medicinei. Chirurgia de mâine, a făcut, prin îndrăsneţele experienţe ale docentului Liviu Câmpeanu, un pas enorm. Deci nu e de mirare de ce au stârnit atâta interes comunicările sale la Congresul mondial de medicină militară ce s'a ţinut anul aceasta la Bucureşti, participând peste 45 de ţări. Cum eu am verificat pe propria-mi piele „metoda mişcării după operaţie" — în anul 1934 am fost operat de apendicită iar în Noemvrie 1937 de hernie la partea stângă — mergând după masa de operaţie singur pe picioare până la camera unde aveam să stau în spital, — m'am convins că are perfectă dreptate. Dealfel şi alte cazuri văzute în spital, mi-au făcut convingerea, că omul acesta este un mare medic, care prin experienţe îndelungate şi poate mai îndrăsneţe, aduce un enorm serviciu omenirii. Pentru a ajunge la aceste rezultate omul acesta îşi impune o serie întreagă de restricţiuni. Nu îl vei vedea la cafenea, la teatru, umblând pe drum sau la promenadă. Fiecare minut este veşnic închinat muncii. Incepe la ora 10 operaţiile şi termină la 3 sau 4. p. m-. făcând 10—14 cazuri pe zi. Spitalul *„Gh. Mârzescu"* este o instituţie record, nu românesc ci European. Dela 1 Ianuarie până la 15 Dec. a. c. a ajuns la cifra fantastică de 2172 operaţii, dintre care mai multe de apendicită, stomac, apoi ficat şi plămâni. Şi toate acestea au fost făcute numai de patru medici: *Dna Dr. Virginia Munteanu, Dr. Martin Papp, Dr. Dumitru Arnăuţescu şi Docent Dr. Liviu Câmpeanu.* I-am văzut pe toţi aceşti apostoli ai medicinei lucrând cu atâta pasiune, încât am rămas uimit.

Când sunt de serviciu şi au multe operaţii, renunţă cu uşurinţă

la masa de prânz şi se mulţumesc până seara cu o simplă gustare ca nişte ucenici de atelier. Bunătatea pe care o arată întotdeauna Dna. Dr. Munteanu, o face simpatică şi prietenoasă. Bunăvoinţa Dlui Dr. Martin Papp îl face agreabil şi familiar iar felul drăguţ ca vorbă şi atenţie al Dlui Dr. D. Arnăuţescu îl face plăcut pacienţilor. Dl. Docent are marele merit de a te face să crezi, a te convinge cu o putere, cum nu am mai întâlnit, iar cu introducerea străjeriei în spital impune un suflu nou de disciplină şi viaţă românească.

Acum să trecem asupra importantelor rezultate obţinute de *Dl. Dr. Liviu Câmpeanu.* Cea care a stârnit vâlvă mai mare a fost *„metoda sculării bolnavilor imediat de pe masa de operaţie".* Deşi în aparenţă pare o mare îndrăzneală, practic, rezultatele sunt dintre cele mai frumoase. Metoda aceasta a fost începută în anul 1890 de profesorul Riess din Chicago iar în România doctorul Gerota îşi scoală bolnavii după 24 ore dela operaţie. Dl. Dr. Câmpeanu, bazat pe lucrările savanţilor streini cât şi ale sale după o activitate de 5—6 ani, a reuşit să scoale bolnavii direct după masa de operaţie, fără a căpăta nici unul vreo complicaţie, din cele peste 1200 de cazuri. Astfel bolnavii părăsesc spitalul mai iute făcând loc altora noui. Despre această metodă au scris şi revistele streine de specialitate dintre care amintim doar două: „La Riforma Medica" şi „Zentralblatt für Chirurgie". Această metodă permite operaţilor să se ridice şi să umble cât mai curând, care aplicată la chirurgia de război, aduce un aport însemnat în susţinerea frontului. *Dr. Liviu Câmpeanu* a propus — bazat pe această metodă — modificarea întregului serviciu sanitar din spatele frontului, pentru care fapt a primit felicitările Marelui Stat Major al Armatei.

Tot dânsul a fost printre primii medici cari au înţeles să colaboreze cu străjerii, pentru o sănătate fizică, morală şi naţională cât mai întinsă a poporului român.

Deasemenea a mai făcut şi operaţii cari au stârnit senzaţie în lumea medicală. Astfel a reuşit să coasă inima unui lucrător străpunsă de un stilet iar unui ucenic de giuvaergiu, lovit în inimă cu un corp tare şi ascuţit, i-a făcut o asemănătoare operaţie. Dacă primul a trăit numai două zile, al doilea trăieşte şi astăzi, actualmente îşi face stagiul militar.

Aceasta este o parte din munca pe care doctorul Liviu Câmpeanu o închină medicinei, iar reforma sa va însemna o adevărată revoluţie în chirurgia mondială, înscriind totodată un mare succes al ştiinţei româneşti, ridicată astfel în rândul celor mai însemnate realizări streine.

Victor Tudoran.

AMURG

Amurg de purpură în care-adorm lăstunii
Cu şoapta frunzelor la căpătîi,
— Se scutură pe-alei de cimilir petunii
Şi peste'ngenunchierea mea dintîi. —

Se scaldă soarele'n însîngerate ape
Şi-adîncurile se trudesc să-l fure;
Coboară ciutele'n izvoare să se-adape,
Prin liniştea rămasă în pădure. —

Se pierd colinele'n aprinsă scăpătare,
Ca munţii sub ninsoarea calmă-a iernii,
Lumini subţiri de aur pâlpâie'n altare,
— Ne chema'n seară toaca la vecernii.

Dimitrie Danciu.

MI-I DOR DE-ACASĂ!...

Mi-i dor de taina altei vieţi,
De casa ce-o iubeau străbunii
Şi pe ai cărei mici pereţi
Croiam o lume cu cărbunii!...

Şi-aş vrea, sub teiul plin de fiar,
Să-mi umple iar cu rouă geana,
Bunicul, ca un cronicar,
Cu Făt-Frumos şi Cosînzeana!...

Mi-i dor de vieaţa de copil
Cu toate vremurile-acelea,
Când nu ştiam dacât de-April
Şi de şăgalnecul Pepelea.

S'ascult din nou un basm cu-amar
Din vieaţa ce-au trăit-o moşii
Şi să pândesc prin fân din car,
Cum au să sboare Feţi-Frumoşii!...

N. Moroianu.

DE ZIUA MARELUI STRĂJER.

Din neam aducător de glorii
De soare şi de întregire,
Din neam ce ne-a adus victorii
O ţară nouă şi mărire,

Ai răsărit ca un luceafăr
Un astru blând luminător,
Ai răsărit Tu Carol, tânăr,
Să fi al nostru domnitor.

In imnuri astăzi cântă glia
Mărire'n cântece'ţi urează,
Un Rege are România,
Pe Rege astăzi îl serbează.

Străjeri, Străjere, tineri muguri,
Voi arborii de mai târziu,
Veniţi cu toţi s'aprindem ruguri,
Cântând cu-al vostru glas sglobiu.

Un Rege-avem pe-acest pământ,
Un Dumnezu e sus în cer,
In faţa lui, dăm jurământ!
Glorie! Marelui Străjer
Sănătate!

Nina Florian.

Din Ardeal prin Muntenia în Oltenia.

— note de drum. —

(urmare.)

Vizitarăm apoi izvorul mic al Dâmbovicioarei. Apa curgea puternic, de subt nişte blocuri de stânci. Băurăm cu poftă din ea. Era doar apa care merge în capitala ţării.

— Isvorul mic al Dâmbovicioarei —

Pornirăm în susul apei. Pereţi de stâncă ni se arătau în faţă. Credeai că nu se mai poate pătrunde. După colţi de stânci, pe unde nu trecea decât apa şi o mică potecă, masivul pitoresc se retrăgea în părţi, şi când te aşteptai mai puţin, ţi se aşternea ochiului ba o potecuţă cu flori, ba soare spânzurat pe colţi albi, ori în fund alţi pereţi drepţi şi ameţitori, mai sălbatici ca cei dintâi. Am mers mult, furaţi de vraja defileului unde Dâmbovicioara curgea şegalnic. Era măreţ, era sublim. Atunci mi-am făurit în minte prima strofă, din cea mai bună poezie a mea — aşa cel puţin cred eu — în care am reuşit să împletesc, pe o descriere reală a defileului Dâmbovicioarei, un fragment real de dragoste.

Iată acea primă strofă, restul îl voi publica mai târziu :

... Era măreţ, era sublim ...

Urcăm mereu pe valea tot mai mică,
Ne strâng în chingi, pereţi de stânci bătrâne,
Din vârfuri vechi, boabe de apă pică,
Pe drumul care'n urmă ne rămâne.

Seara ne-am culcat în odaia unei case ţărăneşti. Dormeam pentru prima dată în plapumă — vorba vine — era un ţol cu firul lung şi aspru şi pe dinafară şi pe dinăuntru, corect s'ar spune *strai*, care în atingere cu pielea mai subţire era supărător. Eu cu Tibi eram băgaţi într'un astfel de strai, care mai era şi cusut, aşa că noi eram prinşi de jur împrejur cu el. Dacă unul ar fi căzut din pat, îl trăgea şi pe celălalt jos.

— Măi Victore, rupse Lizica tăcerea, avem o idee.

— Care ?

— Să ne daţi pijamalele, iar voi dormiţi cu combinezoanele noastre.

— De ce ? frăţioare !

— Ne'nţeapă al naibii părul dela strai.

— Cum să nu ! răspunse Tibi urgent, puneţi pofta'n cui.

— Hai, zău Victore, interveni şi Sonia.

— Fi serioasă frate, numai în combinezon n'am dormit până acum.

— Lasă-le Victore să le'nţepe, fac cură de... slăbire, încheie Tibi !

Târziu somnul închise încet pleoapele celor patru.

Ziua III-a 19 Aug. 1937. Ne-am sculat bine dispuşi, am mâncat şi am plecat spre Podul Dâmboviţei, un mic cătun, unde se uneşte Dâmboviţa cu Dâmbovicioara. Drumul dela Dâmbovicioara până la Podul Dâmboviţei, este de o frumuseţe greu de descris. Şoseaua numai din piatră, era când lângă apă, când lângă peretele de stâncă, drept ca un zid, înalt şi ameninţător. Pitorescul poziţiilor desfăta ochiul iar sufletul era mai bun, mai înţelegător. Pe un perete mai înclinat, o turmă de oi. In jur câini mari. In şosea iată şi păstorul. Un cioban bătrân, pare a fi deodată cu stâncile ce ne'nconjoară. Ne cere o ţigară. Ii ofer două. Imi mulţumeşte timid. Era o zi mare pentru el. Cine ştie decând nu mai fumase ţigări bune.

.... este de o frumuseţe ....

Rucărul ni se înfăţişează răsfirat pe valea Dâmboviţei. Oraşel frumos cu biserici îngrijite. Cu parc şi sezonişti. Pare un contrast izbitor cu defileul acela sălbatic şi majestos.

.... Oraşel frumos,....

Timpul se'nnorează şi ne sileşte să pornim spre Dragoslavele. Şoseaua urmăreşte cursul apei. Parcă începe să bureze mărunt şi des. Iuţim pasul, dar înainte de a intra în oraşel, ploaia se opreşte iar noi o cotim la dreapta pentru a vizita castelul I.P.S.S. Patriarhului Miron Cristea. Nori oacheşi ne ameninţau cu ploaia. Un drum îngrijit ne conduce la poarta castelului. Trecem Dâmboviţa şi pe partea stângă a ei, se ridică, un parc imens, întins pe coastă, aşa că predomină întreagă vale a Dragoslavelor. Fetele îl vizitaseră. Merg numai eu şi Tibi să-l vizităm. Alei îngrijite te conduc în serpentine până la locuinţa de vară a

Patriarhului. Boschete de flori, trandafiri, mese pitice ascunse în iarbă, straturi şi rondouri de flori, plopi, mesteacăni argintii, sălcii pletoase, pomi fructiferi şi alte multe soiuri de flori şi arbori. Clădirea frumos lucrată, dă o notă de sobrietate, de linişte şi de visare. Iată şi o cascadă artificială iar în părţi mai ridicate, două troiţe. Simple, din stejar brun, predomină întreaga tăcere a palatului, impunând zărilor duhul credinţei ortodoxe.

... Clădirea frumos lucrată ...

Luăm masa la o cârciumă în Dragoslavele. Până mâncăm se opreşte şi ploaia care începuse între timp. Pornim la drum, hotărîţi să ajungem până seara la Voineşti lângă Câmpulung. Ţinem şoseaua şi cu norii după noi, înaintăm mereu, „mâncând" la kilometrii. Pe dreapta se ridică Muntele Mateiaş (1241 m.) iar pe stânga şoselei, — natural în felul cum mergem noi-, se zăreşte *Mausoleul Eroilor*, morţi în timpul războiului pentru întregire.

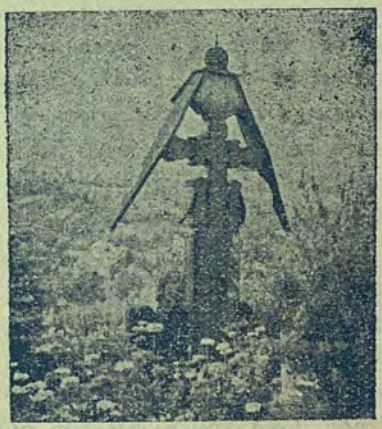

.... din stejar brun, ...

Din bucăţi mari de piatră, arhitectură impresionantă, monumentul acesta doveditor de glorie românească, pe fondul sur al norilor, pare şi mai pios, mai mişcător. Cum trecem de el, începe să plouă. Ne scoatem impermeabilele şi tăiem şoseaua, pentru a scurta din drum. Cum am ajuns în valea Argeşelului, tocmai acolo unde se face drumul spre Nămăeşti, ploaia a stat. Ne punem iar în raniţă pardesiurile, hainele şi dăm să plecăm. Când să pornim, Lizica zise :

— Ai vizitat vreodată Mânăstirea Nămăeşti ?

— Nu, răspund eu.

— E foarte frumoasă. Vrei s'o vizităm ?

— Dar ce fel de mânăstire e, de maici sau de călugări ?

— De maici, firește !

— S'a făcut, mergem. De ce nu spui frate aşa, să scăpăm o asemenea ocazie ! Clipii şiret din ochi.

Trecurăm prin satul Nămăeşti, frumos aşezat, cu uliţile mari şi largi şi urcarăm la mânăstire. Chilii puţine cu odăi de închiriat sezoniştilor. Erau chiar câţiva viligiaturişti. Aşezată sub sprânceana de plopiş şi

— Mausoleul Eroilor (stânga) — Biserica din Nămăești (dreapta)

mestecăniș, mânăstirea are o minunată privelişte asupra întregului sat, până hăt departe în apele Argeşelului. Iată se poate vedea biserica albă, cu turlele învelite cu tablă de zinc. Loc minunat de recreaţie sufletească. Biserica mânăstirii, este poate unică în felul ei. In stâncă este săpat întreg interiorul bisericii, unde se spune că s'ar fi găsit o icoană reprezentând pe Maica Domnului cu pruncul în braţe, icoană care de altfel se poate vedea şi-acum îmbrăcată frumos în argint. Lumina vine printr'un geam care este făcut în altar şi prin turlă, care este deasemenea zidită. Intrarea la fel zidită, vopsită cu alb iar în dreapta intrării, câteva morminte, arată numele stareţelor cari au fost îngropate acolo.

Plecăm. La'ntoarcere, Lizica, „tanti" cum îi ziceam în glumă, era tot supărată. Nu bănuiam care să fie cauza. Trecem prin Valea-Mare, pentru a ieşi mai de-a dreptul la Voineşti. Oprim pe-o bancă între doi pomi, să odihnim. Din curtea de vis-a-vis, iese, o femeiuşcă bine închegată la trup şi cu nişte ochi, mure coapte. Se uită zâmbind la noi, dar nu îndrăsneşte să zică nimic. Sonia rupe ghiaţa tăcerii.

Biserica Mânăstirii Nămăești.

— Ce mai faci Ileano?

— Sărut'mâna domnişoară, iaca pe-acasă cu treburili!

Femeia înaintă spre noi. „Tanti" îi şopti ceva la ureche Soniei. Aceasta zâmbi şi se duseră amândouă înaintea Ilenei. Ce-i spuse nu am putut auzi, nici eu nici Tibi, dar Ileana, foarte încurcată răspunse, destul de tărişor, ca să putem auzi şi noi.

— De domnişoară.... aşa ceva... nu avem pe-aici.

— Dar voi, unde vă duceţi?

— Păi... în poiana din dosul casei, râse scurt Ileana.

— Câine aveţi? întreabă Tanti repede.

— Nu domnişoară poţi să mergi liniştită. Tibi mă privi râzând, şi încheie dialogul:

— A... ha.. a! asta-i cauza de era Liza supărată.

Toţi râserăm cu poftă. După puţină odihnă pornirăm veseli spre Voineşti.

La ora 20, sosirăm la conacul moşiei Dlui Ghiţă Popeia din Voineşti. Toţi bucuraţi că ne văd sdraveni. Aici am întâlnit pe stimata Dna. Maria I. D. Şeitan din Brăila şi am cunoscut pe Dnele Aurora

CRONICA LITERARĂ

„Aurel C. Popovici" (1863-1917) de Grigore Nandriș".

„Cu o mărturie" de S. Mehedinți. Editura Societății pentru cultura și literatura română în Bucovina. Tip. Mitropolitul Silvestru. Cernăuți 1937.

Volumul profesorului universitar *Grigore Nandriș* este o contribuție prețioasă la cunoașterea celui care a fost Aurel C. Popovici, una dintre cele mai alese figuri de luptător naționalist al Ardealului românesc. Fiind în permanent contact cu necazurile poporului român, al cărui devotat apărător a murit, Aurel C. Popovici, a adus în susținerea cauzei nației sale, pe lângă o pledoarie caldă și o justificare documentară a celor susținute și o replică ce nu mai putea fi desmințită de adversar.

După ce face o scurtă schiță biografică a luptătorului, autorul disecă întreaga sa viață literară și politică, subliniind și reproducând pasajii, cari au reală actualitate și azi, la atâta vreme de când au fost scrise. Iată câteva :

„Naționalism însemnează îngrijirea în prezent ca viitorul naționalității să nu fie primejduit. Al naționalității, nu numai al poporului!

„Adevărata bogăție a unei țări e vigoarea morală a populației, în special moralitatea tinerimei sale".

Adevăruri aspre, simple și perfect logice, cari ar face mândrie oricărui om politic român.

Pentru faptul de a fi lucrat această broșură, profesorul *Grigore Nandriș,* merită toată prețuirea noastră iar pentru motivul de a o fi editat, Societatea pentru cultura și literatura română din Bucovina merită toată lauda.

Ne miră totuși faptul că autorul nu a amintit nimic despre unul

---

(continuare dela pag. 198.)

și Alexandrina Popeia, apoi pe Milica Popeia și Ionica Șeitan și pe Dl. Ghiță Popeia sau cum i-am zis mai târziu „Nenea Ghiță." La masă eram un grup întreg de origine săceleană. Mă obișnui repede cu atmosfera voiasă, caracteristică meselor mocănești, mai ales că eram cu toți neam. Unora le eram nepot, altora văr iar altora unchi. Am povestit toți din excursie și din Săcele. S'a râs mult.

Nenea Ghiță pleca a doua zi dis-de-dimineță pe muntele Găinațu-Mare, la exploatarea pădurii sale. Imi propuse să-l întovărășesc. Primii bucuros, deși trebuia să mă scol a doua zi dela ora 4 dimineața.

In salonașul caselor dlui Popeia, întins pe o dormeză primitoare, somnul mă fură și probabil că'ncepui să... sforăi.

(va urma). ***Victor Tudoran.***

dintre amicii intimi ai lui A. C. Popovici, despre dl. prof. univ. *George Moroianu*, săcelean de-al nostru — care, după câte ştim — a luptat alături de el, pentru Ardealul românesc de azi.

Vlad Şeitan.

„Revoluţia lui Horia" de C. Stoicanescu. *Editura regionalei bănăţene Astra „Timişoara" 1937. „Tipografia Românească". Preţul Lei 30.*— Autorul expune o fărâmă din istoria pătimirii noastre, din vremurile când *„nu mai puteau înmuguri bucuriile şi dragostea de viaţă"*. Cartea este o istorie a lui Horia, a ortacilor lui şi a răzmeriţei dela 1784—. Robiţi de suferinţe, valahii au rupt grinzile răbdării şi din clocotul frământărilor s'a desprins figura luminoasă a iobagului Horia, care a purces la Viena, *„unde a purtat pentru prima dată în lumea mare opinca şi durerea românească"*.

Autorul nu face înşirare seacă de cronică ci toarnă din simţire românească un monument din slove pentru frământarea lui Horia şi a iobagilor din neamul lui.

Cartea se distinge printr'o muncă sistematică, aduce noutăţi şi excelează în modul cum se reclădesc nişte vremi apuse acum o sută cincizeci de ani.

Stil plăcut, uşor, colorat şi mişcător face ca pe portativul şirurilor să picure lacrimi, — notele suferinţei—.

Volumul cuprinde şi numeroase clişee cari reprezintă lucrări de sculptorul *Ladea* şi pictorul *Podlipni*. Această carte este o nouă biruinţă a slovei româneşti în aât de fecundul Banat românesc.

Preot Gheorghe Şerbu

„1936 Economic" de Dr. N. G. V. Gologan. *Tipografia „Unirea" Braşov. 234 pag.* Dl. Dr. N. G. V. Gologan este unul din puţinii noştri economişti, care se ocupă serios cu studierea fenomenelor economice româneşti cu privire la ţara întreagă şi cu consideraţiuni speciale asupra circumscripţiei şi activităţii Camerei de Comerţ şi de Industrie din Braşov, al cărei prim-secretar este. Volumul este împărţit în capitole asupra cărora ne permitem să stăruim. Capitolul întâiu cuprinde „Anul 1936 internaţional economic", în care autorul trece în revistă toate evenimentele economice ale ţărilor mai însemnate, ca: Statele-Unite, Franţa, Anglia, Germania, Italia, Mica Înţelegere, Polonia, etc., încheind: „putem afirma, că privită în ansamblu situaţia economică înregistrează în acest an un progres evident şi în consecinţă nu pare prea îndepărtată nici chiar realizarea stabilizării monetare generale, de care este strâns legată orice propăşire economică serioasă şi durabilă". In partea „Viaţa economică a României în anul 1936", studiază situaţia ţării în angrenajul economic european şi termină, după ce arată neajunsurile de-

valorizării, cu garanţii că nu se va încerca niciodată o experienţă atât de primejdioasă. Capitolul „Comerţul şi industria din circumscripţia Camerei în anul 1936„ — care circumscripţie cuprinde judeţele Braşov, Făgăraş, Târnava-Mare şi Trei-Scaune — ne înfăţişează, bazat pe date statistice, starea mai înfloritoare decât anul trecut a acestei regiuni. Face un scurt şi documentat istoric al Braşovului, stărue asupra desvoltării industriei, comerţului, meseriilor şi agriculturei, pentru a încheia cu consideraţiuni speciale asura fiecărei industri în parte. In „Activitatea Camerei de Comerţ şi de Industrie din Braşov în anul 1936", autorul ne arată contribuţiile date de cameră şcoalelor, diferite discursuri ţinute cu ocazia vizitei dlui. Ministru Valer Pop precum şi alte vizite înalte şi mai publică în întregime şi conferinţa ţinută de dânsul cu ocazia „mesei comune a mocanilor săceleni" în seara zilei de 14 Novembrie 1936. Reproducem întreaga încheiere e conferinţei: „Şi dacă, astfel de culmi au atins înaintaşii noştri, având acum în faţă, într'o parte imaginea trecutului nostru bogat şi plin de înfăptuiri, iar în alta, situaţia tristă a Săcelelor noastre româneşti de azi, cred că avem mai mult decât o datorie de a ne strădui, pe de o parte să reprezintăm cu demnitate, fiecare în cadrul activităţii ce ne-a hărăzit soarta, numele de mocan, iar pe de altă parte, să căutăm a schimba în spre mai bine şi într'o nouă direcţie, atât cât ne vor ajuta slabele noastre puteri, această situaţie a urmaşilor vrednicilor Săceleni de altă dată". Se mai găsesc şi trei interesante monografii şi anume: Misselbacher din Sighişoara, Banca Albina, sucursala Braşov şi Fabrica de Bomboane „Hess" tot din Braşov. In părţile 5 şi 6, volumul cuprinde: „Darea de seamă asupra gestiunei exerciţiului financiar 1936-1937" şi Procesul verbal al Comisiunei de control asupra gestiunei anului financiar 1936/37". Volumul mai are şi 12 clişee în zinc tipărite pe hârtie cretată iar technica Institutului Cartografic „Unirea" rămâne o izbândă a muncii româneşti. Activitatea Dlui. N. G. V. Gologan, meritâ toată aprecierea celor cari se interesează de comerţul, industria, meseriile şi agricultura regiunei Braşovului şi va servi enorm istoriei economice de mâine a Ţării Bârsei.

Victor Tudoran.

„Flori îndoliate" poezii de George Negru, *„Editura Noastră" Bucureşti 1937.* Noul volum primit la redacţie, se înfăţişează slab ca technică tipografică şi coincidenţa face ca să fie slab şi din punct de vedere poetic. Deşi are ochi visători şi plete bogate, *George Negru,* nu reuşeşte a creea nimic din ceiace s'ar putea numi poezie. Cu puţină bunăvoinţă am putea spune că are imagini bunişoare, chiar originale unele, ba are şi rimă plină, dar nu are *ritm.* Iată ceiace-i lipseşte poeziei sale şi fără care poezia apare ca o vulpe bearcă. Din

lipsă de spațiu nu mai putem reveni cu amănuntele, care le-am mai publicat cu altă ocazie în revistă, (numărul 7 8 pag. 128 din anul curent). Poetul fiind hârșovean, am căutat să găsim *măcar* specificul dobrogean. Iată ce-am găsit :

Porumbul cu frunzele sucite
Ș'a plecat capul ca Hristos pe cruce.
Ostașul de câmp ce crucea el singur o duce,
Privește miile de vieți cu suflete sleite!

(Tablou Dobrogean).

Prea puțin amice *George Negru,* pentru a înfățișa pitorescul pământului dobrogean, pe care din fericire și noi îl cunoaștem destul de bine.

Nu înțelegem de ce *George Negru* vrea neapărat să scrie numai poezie. Lasă prietene ocupația asta celor cu mai mult talent.

Victor Ion Critu.

Epigrame ocazionale.

de Vlad Șeitan

lui Moș Crăciun 1937.

Fă de ai așa putere,
Căci acuma e momentul,
Cititorii cu plăcere,
Să-și achite - abonamentul.

Cititorilor răi platnici,
pe care i-am pârît lui
Moș Crăciun 1937.

Cum voi mereu ne-ați amânat
O spun cinstit, v'am aranjat,
Nu vă dă nimic în dar,
Are lista'n buzunar ! ?

REVISTA

PLAIURI SĂCELENE

UREAZĂ

tuturor:

sprijinitorilor,
cititorilor,
prietenilor,
confraților,
criticilor,
abonaților
și la toți săcelenii,

SĂRBĂTORI FERICITE

și **ANUL NOU 1938** cu

sănătate, voie bună și noroc.

CRONICA SĂCELEANĂ

Din trecutul bisericii parohiale din Cernatu.

— Documentul No. 4. —

„Scumpii mei cetitori şi iubitori de Dumnezeu care v'aţi învrednicit a repara sfânta a Domnului Casă mă veţi ierta că adaog ce s'a fost trecut din vedere unde se vede semnul o cruce (există în documentele publicate anterior). După ce s'au înţeles popoarele din ambele sate, Cernatu şi Satulung într'o unire la cheltueli, în suflet (?) unii deopotrivă cât şi ceialalţi pentrucă acum se află preoţi sfinţi, în Satulung, la biserica cea veche, Sfinţia Sa Părintele Ieremia Verzea şi Sf. Sa Preotul Ioan Dan, iar la biserica din sus Părintele Neagoe Popeia şi cu Sf. Sa Radu fiul său, iar în Cernatu preoţii care ţin rând sfintei slujbe, Sf. Sa Părintele Oprea Verzea şi Sf. Sa Părintele Ioan Grecu şi ceilalţi doi fii ai părintelui Oprea, Popa Ioniţă şi Popa Radu.

Cam greu vom .... (literele şterse din cauza hârtiei putrede) la altă săvârşire că numai azi s'a ridicat crucea, iar ce va mai urma Dumnezeu ştie. Ne aflăm cu contractul cu maistărul 8000 fiorini valută, iam numărat cam la 3000 şi aceştia Cernăţenii ne aflăm datori din altă parte luaţi 150 de am dat la maistăr şi Satulung 500 fiorini valută şi contractul sună a le număra banii în termen de doi ani. Avem nădejde în milostivul Dumnezeu că ştim că grijeşte (de noi).

Vă dau în cunoştinţă şi aceasta.

La începutul fundaţiei nu s'au fost unit popoarele ci numai Cernatu o a început, având după preoţime reprezentanţi pe trei Dnii. Nicolae Burduloiu, Ioan Tomoşoiu şi Radu Giuglea. S'a început din temelie, ridicat deasupra pământului în sus de un stânjen, apoi s'a acoperit zidul cu scânduri rămânând aşa 11 ani. Atunci poporul având din nou reprezentanţi pe Dlor Stan Albuleţ şi Radu Giuglea barbăroşie şi Dl. Ioan Tomoşoiu tânăr s'a ridicat şi din lemn până s'a învelit acoperişul şi turnul dela acoperiş de un stânjen. A mai stat alt timp de 9 ani până a trimis Dumnezeu un vânt cu furtună de a ridicat acoperişul de pe turn ce era făcut pentru scurt timp de apărat zidul, trântindu-l la curtea popii Burduloiu fără să simţă vreun pericol sau omor.

1866 Iulie 29 Cernatu şi Satulung s'au corigat (corectat) s'au aşezat toate cum s'au întâmplat, de Dumnialor mai jos însemnaţi Ioan Tomoşoiu Stan Pârvu. In contract cu maistărul se află Neagoe Butu, Vlad Moţoi, Radu-barbăroşie, Preotul Ieremia Verzea martor, Preotul Dan Martor, Preotul Ioan Verzea, paroh."

Cernatu la 23 August 1937.

Pentru conformitate cu originalul.

Preot Silvestru Garcea, paroh.

Pagina faptelor creştineşti.

Săcelenii au fost întotdeauna buni creştini şi au ştiut să dăruiască cu dragoste obolul lor sfintelor locaşuri dumnezeeşti. După cum odinioară înaintaşii lor, tot astfel şi generaţia noastră a ştiut să plece urechea la apelul preoţilor săceleni şi să dea cu toată dragostea partea lor de contribuţie la înfrumuseţarea sfintelor biserici.

Ca şi în trecut, revista noastră subliniază asemenea fapte cu adevărat creştineşti, pentru a rămâne mărturie viitorului şi a servi de exemplu tuturor Săcelenilor cu bună stare. De data aceasta publicăm actul de donaţie al parohiei Cernatu.

Redacţia.

Act de Donaţie.

La apelul lansat de oficiul parohial ortodox român din Cernatu—Braşov pentru repararea tablei de pe turnul bisericii noui „Adormirea Maicii Domnului" au subscris până în timpul de faţă următorii:

1.	Familia Bucur Bunescu comerciant, Bucureşti	Lei 10.000.—
2.	Prefectura Judeţului Braşov	„ 10.000.—
3.	Banca Naţională a României, Bucureşti	„ 10.000.—
4.	Dl. Vasile I. Jalea comerciant, Bucureşti	„ 5.000.—
5.	Dl. Voicu I. Jalea comerciant Bucureşti	„ 5.000.—
6.	Dl. Constantin Albuleţ şi soţia din Cernatu	„ 4.000.—
7.	Dl. Vasile Filip comerciant, Câmpina	„ 3.000.—
8.	Dl. Ştefan Banciu din Bucureşti	„ 2.000.—
9.	Dl. Bratu Sulică comerciant, Brăila	„ 1.500.—
10.	Dl. Gheorghe Moţoiu comerciant Ploeşti	„ 1.000.—
11.	Dl. Ioan Moţoiu comerciant, Ploeşti	„ 1.000.—
12.	Dl. Nicolae Bunescu comerciant, Buzău	„ 1.000.—
13.	Dl. Ionel Dumitrescu-Pârvu funcţ. la B.N.R. Bucureşti . .	„ 1.000.—
14.	Dna. Eufrosina Banciu din Turcheş	„ 1.000.—
15.	Dl. Voicu Bulgărea, comerciant, Câmpina	„ 1.000.—
16.	Dna. Maria Iarca învăţătoare Cernatu	„ 500.—
17.	Dna. Ana Micu, proprietară Satulung	„ 250.—
18.	Dna. Elena Carpin, comerciantă, Satulung	„ 200.—
19.	Dl. Gheorghe Tomoşoiu, comerciant, Câmpina	„ 100.—
		Lei 57.550.—

Despre donaţiunile primite am făcut menţiune în cartea de aur a bisericii spre a fi pomenite pe veci numele şi faptele mărinimoşilor donatori. Exprimăm şi pe această cale călduroase mulţumiri celor ce ne dau mâna de ajutor în râvna ce o avem de a ţinea în bună rânduială sfintelele locaşuri. — Lista de subscripţie rămâne deschisă tuturor celor ce ne înţeleg râvna şi chemarea.

Cernatu 12 Decemvrie 1937.

Preot Silvestru-Garcea.
par. bis. ort. rom.
CERNATU—BRAŞOV.

CRONICA MĂRUNTĂ

† Profesorul Ion Odor.

În ziua 1 Noemvrie a. c. s'a stins după o scurtă dar grea suferinţă, profesorul *Ion Odor*, fost inspector şcolar, care a fost timp de 14 ani profesor la liceul Dr. I. Meşotă din Braşov.

Originar din comuna Turcheş — Săcele, profesorul *Ion Odor* şi-a iubit catedra cu multă căldură sufletească, făcând un adevărat apostolat. A fost un îndrumător al tineretului, pentrucă el însuşi era tată înconjurat de mulţi copii. Era sever, poate prea aspru, dar întotdeauna drept. Eu însumi l-am avut profesor şi director al primei mele clase gimnaziale din Satulung şi ştiu deci a-l aprecia mai bine. A fost înmormântat în comuna sa natală Turcheş, unde i s'a făcut o manifestaţie de ultim omagiu, impresionantă.

In faţa mormântului, ne plecăm respectuoşi fruntea. v. t.

Pentru prieteni şi cititori

● Rog şi pe această cale pe toţi prietenii, abonaţii, sprijinitorii şi în general pe toţi Săcelenii cari îmi scriu sau îmi cer informaţiuni şi care nu au primit încă nici un răspuns sau nu vor primi deloc, că aceasta nu se datoreşte neglijenţei mele ci *simplului motiv că nu pot răzbi cu atâta lucru*. Pentru dovada afirmaţiilor mele, îi informez că deobicei seara mă culc după 12 noaptea, sculându-mă dimineaţa la ora 6 30, pentru a merge la serviciul ce îl am în Braşov şi care îmi asigură existenţa, unde sunt ocupat până seara la ora 6 p. m., iar Sâmbăta după masă şi Duminica toată ziua, *nu îmi pot permite luxul a mă plimba*, deoarece trebue să lucrez tot numai pentru „plaiuri". Deci îi rog pe toţi — pe prieteni mai ales — să mă creadă că mă simt foarte amărît că nu le pot răspunde, dar în fond le păstrez tuturor aceiaşi curată dragoste săcelenească. Cred că sunt şi dânşii de acord, *să dăm întâietate revistei* şi numai după aceia prieteniei. Dealtfel cei care îmi scriu sunt mulţi şi eu numai *unul singur care trebuie să răspund tuturor*. Ştiu că nu voi fi crezut aşa cum aş dori şi se va spune poate că vreau să fac pe grozavul. Cine nu crede poate întreba pe amicii *Nicolae G. Moisiu, Ioan G. Tocitu, I. Al. Pantelimon* şi alţii, cari au trecut pe la secretariatul redacţiei noastre şi s'au convins de cele spuse de mine. Numai cine a lucrat odată alături de mine, îmi va da dreptate deplină. Eu totuşi am făcut această mărturisire pentru a fi cu conştiinţa împăcată. Cine totuşi nu vrea să creadă nici aşa, vorbească-mă de rău.

Redactorul revistei.

● **Abonamentele populare** trebuiesc achitate dinainte sau pe baza unui angajament de plată ce ni-l dă fiecare pe cartea poştală prin care ne cere trimiterea revistei. Costul este Lei 60.— anual.

● Abonamentele la revista noastră încep numai cu *1 Ianuarie* sau *1 Iulie* al fiecărui an. In cazul când ni se cer colecţii din anii trecuţi, vom trimite doritorilor în limita posibilităţilor.

Administraţia.

● Din cauza zincografiei unde lucrăm clişeele pentru revistă, nu putem fi în măsură să le publicăm în numărul de faţă. Cerem scuze atât colaboratorilor cât şi cititorilor noştri şi îi asigurăm că începând cu anul viitor vom rezerva o jumătate de pagină prezentării noilor noştri colaboratori.

Cărți, Reviste, Ziare.

„Rânduiala", *vol II. caetul 8 București:* O revistă, care chiar și fără a o citi, îți strecoară pe nesimțite în suflet, prin crucea ce o poartă pe copertă, sentimentele de credință și evlavie de care sunt însuflețiți cei ce o conduc.

In numărul pe Noemvrie colaborează: dl. Ernest Bernea cu „Generalul", câteva cuvinte de pioasă aducere aminte a eroului dela Coți; dl. Dimitrie Cuclin cu „Muzica românească în funcție de muzica universală", dl. Aron Cotruș cu trei fărâme de aur din bulgărul întreg al poeziei sale, precum și dl. Ion Antoniu cu „In cumpăna istoriei", arătând munca titanică a Generalului Ghe. Cantacuzino în timpul prigoanei din 1933. „Insemnările", dlor. Ernest Bernea, Ghe. Niculoiu, A. Doicescu, Dinu Buzdugan, D. C. Amzar, Victor P. Gârcineanu, Ion I. Ionică și alții, sunt crâmpee de adevăruri smulse dintr'o lume nedreaptă.

Urăm redactorilor și colaboratorilor un an nou mai fericit, în care aportul morților să se îmbine cu al celor vii într'o biruință deplină.

Ion Pandrea

„Gândirea" anul XVI. nrii. 8, 9. Octomvrie—Noemvrie 1937. București. Neobositul luptător al ortodoxiei, și — în același timp — eminent profesor, am numit pe *Nichifor Crainic*, în ciuda tuturor vitregiilor vremii, reușește să ne dea, cea mai autentică revistă de spiritualitate ortodoxă. Gândirea, ne aduce în numerile pe Oct. - Noem. 1937, pe lângă aceleași consacrate colaborări, ca: V. Voiculescu, Ion Pillat, Radu Gyr, V. Papilian, Gh. Tuleș. Ștefan Stănescu, Ovidiu Papadima, etc. și talente noui, ca Grigore Popa, Emil Isac, Șerban Bascovici. Reținem studiul: „Ortodoxie și clasicism" de Nichifor Crainic; „Naționalismul sub aspect moral" de D. Stăniloae; și nuvela „Intâlnire" a lui Victor Papilian neobositul președinte al A.S.R.A.

Schimbul ce ni s'a acordat din partea revistei *„Gândirea"* ne prilejuește o bucurie sinceră, deoarece ne dovedește că străduințele noastre ale „plaiurilor" au reușit să se impună și să facă dovadă că apărem dintr'o necesitate regională bine definită. Totuși nu ne putem ascunde o tristețe. Schimbului nostru nu vor să răspundă încă următoarele publicațiuni: *„Cele trei Crișuri"* Oradia; *„Cuget Clar"* București; *„Gând Românesc"* Cluj; *„Hotarul"* Arad și *„Lanuri"* Mediaș, care cu toate că primesc regulat revista noastră, unele de aproape patru ani, nu ne-au onorat cu schimbul.

Credem însă că atunci când *„Gândirea"* face lucrul acesta, ar fi o obligație morală și pentru celelalte reviste a ne acorda reciprocitatea.

Victor Tudoran.

„Gândirea" anul XVI. nr. 10 Decemvrie 1937. București — Revista „Gândirea" de fiecare dată apare pe același plan de altitudine literară și technică. Sumarul: Dl. prof. D. Caracostea are un eseu despre „Poesia socială la Eminescu" subiect lucrat temeinic și cu înaltă pătrundere, analizează poeziile sociale ale lui Eminescu.

Dl. Grigore Popa scrie despre Armand Godoy. Drept introducere la acest studiu face o scurtă biografie pentru a ne înlesni cunoașterea acestui poet — „miracol luminos" — cu dragoste și pasiune pentru latinitate, arătând sensul creștin al poeziilor sale.

Dnii: Ion Pillat, George Gregorian, Radu Gyr, Gherghinescu Vania, Ovid Caledoniu, Virgil Carianopol, A. Chirescu și A. Sânger, meșteri în arta versului dau o contribuție frumoasă prin poeziile pe care le publică.

In cronica literară a lui Ovidiu Papadima întâlnim spiritul critic și înțelegerea manifestată artistic, de data aceasta pentru mai multe opere.

Cronica plastică ne dă un carnet parizian pictat cu delicatețe de Dra. Olga Caba.

In cronica măruntă întâlnim pe Dl. prof. Nichifor Crainic, sufletul revistei şi sufletul curat al celui mai luminat naţionalism.

Preot Gheorghe Şerbu

„Iconarul" camarazilor *Liviu Rusu* şi *Mircea Streinul*, continuă să lupte în Bucovina lui Ciprian Porumbescu, sol al unei noui lumi pe care toţi o aşteptăm să vină.

„Naţiunea Română". Este o faptă deosebit de importantă pentru mişcarea culturală şi literară a Ardealului, când cotidiane de talia „Naţiunii Române" consacră săptămânal o pagină literaturii. Deaceia „Naţiunea Română", merită toate aprecierile noastre.

Munca d-lor: *Horia Stanca, Mălin, At. Motogna, Radu Stanca, Divarius, etc.*, merită a fi încrestată pe răbojul cultural al Ardealului. v. ş

„Naţiunea". Reşiţa ne trimite un vioi ziar de înfrăţire naţională, al cărei suflet pare a fi confratele Petru Peia.

Sufletul românesc imprimat paginilor de colaboratori ca: *Pavel P. Bellu, Mircea T. Bandu, etc.*, fac din acest ziar o isbândă a slovei româneşti. v. i. c.

Menţiuni.

◆ Strădania confraţilor *Mircea Streinul* şi *Gabriel Bălănescu*, — cari redau informaţiuni şi note literare în sincerele „*Cuiburi de lumină*" din românescul cotidian „*Buna-Vestire*", — merită toate laudele provinciei, care până la ivirea acestei rubrici, nu avea un mijloc zilnic de afirmare. Camarazilor literari le urăm o caldă „*sănătate*". v. ş.

◆ Tânărul redactor al săptămânalului „*Flacăra*" din Ploeşti, confratele *Ionel* Tudosie, atacă deschis şi bine documentat chestiunea permiselor pe C.F.R. pentru ziariştii din provincie. Articolul „*Misiunea presei de provincie*" merită a fi citit de toţi membrii F.G.P.P După provincialele „*Drum*" şi „*Plaiuri Săcelene*" se alătură luptei noastre şi tânărul confrate „*Flacăra*". Vor mai veni şi alţii? Noi sperăm! v. i. c.

Note literare.

● In dorinţa de a înlesni afirmarea tinerilor scriitori ardeleni cât şi a debutanţilor, anunţăm înfiinţarea unei *pagini a lor* începând cu anul viitor în care vom da ospitalitate tuturor talentelor tinere. Aceasta în ce priveşte *poezia*.

● Pentru informarea cititorilor noştri vom căuta, ca începând cu anul V. numărul întâiu, să formăm o rubrică de informaţiuni literare atât în ceiace priveşte cartea cât şi revuistica românească.

● Incepând cu anul 1938, colaboratorul nostru dl. *Vlad Şeitan*, va începe publicarea unei serii de articole privind *viitorul Săcelelor din punct de vedere economic şi românesc*. Ideile ce se vor trata în aceste articole vor produce cu adevărat un deosebit interes în rândurile adevăraţilor săceleni.

● Colaboratorul nostru poetul I. Al. Bran-Lemeny, publică în gazeta „*Viaţa Nouă*" din America, o frumoasă poezie întitulată „Toamnă".

● Poetul *Mircea Georgescu* şi scriitorul *Ion Făgaş* lucrează la „*Antologia tinerei poezii româneşti*", în care vor fi catalogaţi toţi poeţii născuţi după 1900. Volumul va apare în toamna lui 1938.

● Romanciera *Elisabeta Henţiu*, a fost operată de apendicită la spitalul „Gh. Mârzescu", de către Dna. *Dr. V. Munteanu* care în urma metodei Dlui. *Dr. Liviu Câmpeanu* a putut părăsi spitalul în câteva zile. Pacienta, care este de origine săceleană, scrie în bătrâna „Gazeta Transilvaniei" un articol de meritate elogii la adresa dlui. docent *Liviu Câmpeanu*.

● Distinsul nostru colaborator, Dl. profesor *I. G. Munteanu* a vorbit, în şedinţa Camerei de Comerţ din Galaţi, în ziua de 12 Noemvrie 1937, despre „*Libertatea Comerţului*". Deasemenea mai semnează în cotidianul „Acţiunea" din Galaţi, un bun articol întitulat „*Zona liberă*".

Creştineşti.

In luna Octomvrie 1937, s'au împlinit 15 ani dela moartea fruntaşului ţăran săcelean *Ştefan Niţescu*, din Turcheş, părintele dlui. dr. *Voicu Niţescu*. Cu această ocazie s'a oficiat Duminică 21 Oct. 1937, un parastas în amintirea celui defunct de către preotul local *Daniil Purcăroiu*, la care au luat parte dna. şi dl. dr, *Voicu Niţescu*, rudeniile, autorităţile locale. precum şi mai mulţi intelectuali braşoveni şi săceleni, între care Dnii.: G Cuteanu, V. Branişte, dr. C. Voicu, dr. Balcăş, I. Murăroiu, Gh. Roşculeţ. profesor N. Odor, I. Chiroiu şi numeroşi partizani politici din comunele Baciu, Turcheş şi Satulung.

După oficierea parastasului au luat cuvântul părintele Purcăroiu şi prof. N. Odor, evidenţiind figura celui dispărut acum 15 ani, un om de muncă şi părinte-model, care şi-a crescut copii în spirit naţional şi creştinesc făcând astăzi comunei atâta cinste prin munca depusă pe toate terenele vieţii spre binele comunei şi al neamului. **(p. s.)**

NOTE:

● *Dl. Vasile Ivan* a fost numit inspector şcolar inamovibil pentru regiunile şcolare Bucureşti, Braşov şi Cluj, prin Inalt Decret Regal No. 4015/937.

● *Dl. Dumitru D. Belloiu*, mare comerciant din Constanţa, a fost delegat cu conducerea nouii sucursale a fabricei de pielărie şi încălţăminte „Grigore Alexandrescu" din Bucureşti. Săceleanului nostru din Constanţa îi urăm sincer succes.

● *Dl. Dr. Mircea Suciu-Sibianu*, a fost decorat cu medalia de argint a Ordinului Latin de către Liga Uniunei Latine cu sediul la Paris.

● *Dlui Mihail Alexandrescu*, vechiu fruntaş al comerţului săcelean, i s'a conferit din partea ministerului de industrie şi comerţ, medalia Meritul Comercial şi Industrial cl. II. prin decretul No. 3685.

Colţ polemic.

Noi şi „Banatul literar". In numărul nostru din Iunie anul acesta, am recenzat No. 9-10-11-12 anul II. din *Banatul literar*, care apare la Caransebeş. In rezumat iată ce am afirmat noi atunci: *că revista „Banatul literar" ne-a dezilluzionat; că toată revista e scrisă* numai *de „fenomenalul" Gheorghe Lică-Olt, însă semnat în vreo 6—7 feluri; că dl. Gheorghe Negru nu ştie gramatică şi că nu ştie explica iubirea: că dl. Forini scrie epigrame proaste şi nu poate înţelege poezia drei. Florica Ciura; că dl. Forini loveşte în M. Ar. Dan, pentrucă* probabil *nu l-a primit în cenaclul „Altarul Cărţii"*. Incheiam, rugându-l pe dl. director — Lucian Costin — să mai ţină ceva lecţii de limba română, colaboratorilor şi redactorului revistei sale, *căci altfel e păcat de hârtie şi tipar.*

Dl. *Lucian Costin* nu ne-a ascultat şi nu a luat de urechi pe *„copii"*, deoarece aceştia ne-au făcut o recenzie cu gândul de a ne *distruge?!* Dar să vedem ce afirmă *dlor: „Plaiuri Săcelene" ne-a sosit pentru schimb, fără a-l fi solicitat noi,* „O mică greşeală stimabililor. Mai întâiu am primit noi„ Banatul literar" împreună cu volumul. „De prin secoli" al directorului dvs. şi numai după aceea am răspuns noi schimbului. „Copii" zic mai departe: *Apare odată pe lună, redactată de Victor Tudoran (un nume foarte pompos) dar fără rezonanţă".* Din contră, noi găsim foarte modest numele redactorului nostru, iar că n'are rezonanţă, e drept, nu sumă aşa frumos ca *Gică Lică, Lică-Olt* sau *Lycus*, cu *y*. Apoi continuă: *Cred domnii toreadori, pueţi dela această revistă, că ne sperie cu cele câteva colaborări cu nume mai cunoscut? Nu, d-lor mâsgălici: Vlad Şeitan, Victor Ion Critu (rimează cu încăcritu) Nicolae G. Moisiu şi alţii care mai sunteţi. Noi n'avem loc în revistă noastră pentru a polemiza cu d-voastră".* Ne bucurăm

când afirmați că avem *totuși* câteva colaborări cu nume mai cunoscute. In revista dvs. nu am găsit *nici un nume „mai cunoscut"*. Că suntem *mâsgălici* e iar adevărat, pentrucă „vezi doamne" noi suntem numai niște *bieți colaboratori* mititei nu *gogiamite* redactorul ca matale, care afirmi că *„n'ai loc pentru a polemiza"* dar în schimb *ai loc* pentru a-ți publica **șase** bucăți, care din punct de vedere literar sunt slabe. Numele meu e *Șeitan*, **nu** *Șeitani*, te rog să nu mai greșești. Ziceți mai departe: *„Numai îl avertizăm pe dl. ăsta V. Ș. să aibă curajul răspunderii și să-și semneze cronica"*. E drept domnilor, n'am bănuit că sunteți așa de mărginiți, ca să nu ghiciți că sub inițialele *v. ș.* este *Vlad Șeitan*. Pe viitor ne vom conforma. Și acum vine bomba: *„Revista „Plaiuri Săcelene" n'ar trebui răspândită și în alte părți, deoarece e revistă numai de „atitudini și probleme săcelene,"* și deoarece — continuăm noi — și-a permis să atace pe Gică Lică, pe Forini, etc; și pentrucă se bazează pe un tiraj de peste 1200 exemplare, din care se trimit numai la abonați peste 800 exemplare. Apropos de tiraj, atingeți o sută de exemplare? In acest caz *recomandația* Dvs. va avea un efect *dezastruos!?!* In recenzia noastră noi am spus de dl. Forini că a fost probabil *„repezit"* dela „Altarul Cărții" iar nu de dl. *Lucian Costin*, pe care îl stimăm știindu-l de mult mebru în S.S.R., tocmai de pe timpul când i-am pulicat o poezie în *„Viața Săceleană"* (anul I. No. 3—4. — Mart-Apr. 1930.) și pe când mătăluță păzeai *poate* bobocii, făcând literatură fără gramatică. Iar ca încheiere scriu dânșii: *„Deci nu mai face și mătăluță pe licfieluța literară și lasă-ne în pace, dacă vrei să trăiești bine cu noi. Atât deocamdată"*. Nu am făcut pe licheluța dar vrem să scoatem din literatură toate *licfielele* mai ales când acestea nu știu nici regulele elementare de gramatică, pentru că o revistă ca aceea pe care o redactezi, contribue la stricarea limbei noastre românești, când accepți să apară cuvinte scrise astfel: *î'mi; î'ți; l'ai*, etc.

Regretăm totuși faptul că nu ne-ați trimis numărul în care ne *recenzați*, pentru a vedea ce-ați mai *produs* între timp. Noroc cu „Serviciui Gazetelor" din București, care ne-a trimis recenzia, căci altfel confrații ar fi spus că nu avem curaj pentru a vă răspunde.

Totuși cele afirmate de noi în prima recenzie vedem că nu au fost discutate. Deci sunt adevărate. **Vlad Șeitan.**

Pentru abonații noștri. Ni se fac de foarte multe ori reclamațiuni, — mai ales încasatorului nostru — cum că noi nu am trimite regulat revista tuturor abonaților. Ținem a lămuri pe toți abonații și cititorii noștri, — aceasta odată pentru totdeauna, pentrucă spațiul nu ne permite — că expediția revistei se face în felul următor: Toate adresele, așa după cum sunt trecute în registrul de abonamente, sunt scrise la mașină — după alfabet — *odată în 5 exemplare*. La fiecare expediție se taie câte o pagină și se lipește în același moment pe hârtia în care vine revista împachetată. Deci este absolut imposibil să rămână vreo adresă nelipită.

Totuși se poate ca poșta să le înmâneze greșit sau să nu le ducă la adresă. Dar aici numai Dir. Gen. P.T.T. se poate trage la răspundere, rezultatul însă va fi tot egal cu nimic. *Ceiace putem face totuși este de a ruga pe abonații noștri să ne anunțe printr'o carte de vizită sau carte poștală ce numere nu primesc*, iar noi, *dacă* mai avem numere rezervă, le vom expedia imediat numerele indicate.

Aceasta este tot ceiace putem face.

p. s.

Rugăm și pe această cale pe toți abonații rămași în urmă cu plata abonamentului să binevoiască a ne trimite sumele ce ne datorează, pentru a nu îngreuna astfel aparația revistei noastre.

Săceleni! *păstrați revista la loc de cinste. Oricând o veți găsi, vă va aminti locuri scumpe vouă și părinților voștri.*

— 20. XII. 1937. — 1500 ex. —

Abonații noștri: *)

au plătit între 1 Septemvrie și 30 Noemvrie 1937.

	Au achitat abonamentul pe anul:			
	1934	1935	1936	1937
Elena Gheorghiu, propr. București	50	100	100	—
Valeriu Rosculeț, medic maior, București	50	50	100	—
Traian S. Gologan, moșier, Băltăgești	50	50	100	100
Ioachim Verzea, propr. Hârșova	50	50	—	—
Dumitru Mamulea, propr. Hârșova	50	100	—	—
Gheorghe Munteanu, comerc. Cahul	50	50	100	—
Valeria Cornea, funcționară Turcheș	—	50	—	—
Daniil Purcăroiu, preot, Turcheș	—	50	50	100
Armin Deutsch, director, Brașov	—	50	50	100
Luiza Vineș, farmacistă, Brașov	—	50	50	50
Gheorghe Niculescu, funcț. București	—	50	50	—
Ionel Stețcu, student, Constanța	—	50	50	—
Silvestru Garcea, preot, Cernatu	—	—	50	—
Elena Teleanu, funcționară, Brașov	—	—	50	100
Dumitru Comșa, propr. Satulung	—	—	50	100
Ioan Moldoveanu, sublocot. Brașov	—	—	50	50
Al. Barbu, funcț. comerc. Buzău	—	—	50	50
Irimia Munteanu, funcț. București	—	—	40	—
Zăblău Nicolae, funcț. București	—	—	50	—
Sandu Gurgău, moșier, Băltăgești	—	—	50	100
Ioan Popica, învățător, Purcăreni	—	—	50	100
Gheorghe Andreescu, com. Constanța	—	—	50	—
Nicolae Măzărescu, croitor, Satulung	—	—	50	—
Costică Albuleț, avocat, Buzău	—	—	—	50
Gheorghe R. Cazacu, agricultor, Tortomanu	—	—	—	50
Alexandru Coman, agricult. Carol I.	—	—	—	50
Vasile Ghia, comerciant, Brăila	—	—	—	50
Iuliu Bercariu, comerc. Brăila	—	—	—	50
Nicolae Moroianu, agent sanitar, Ianca	—	—	—	50
Eugenia Cornea, funcționară, Turcheș	—	—	—	50
I. D. Bogdan, propr. București	100	—	—	—
Nicu Negulescu, preot, Cocargea-Ialomița	100	—	—	—
Dimancea Zamfirescu, moșier, Cocargea-Ialom.	100	100	—	—
Vintilă Trandaburu, moșier Siliștea-Const.	100	100	—	—
Gh. Avrigeanu, propr. Taspunar-Const.	100	—	—	—
Gheorghe Coja, propr. Băltăgești-Const.	100	100	100	200

*) Abonații sunt trecuți în ordinea în care au plătit abonamentul. Transmitem pe această cale mulțumiri. Sprijinul acordat ne dovedește necesitatea acțiunii noastre și ne face să străduim în viitor pe același drum.

	1934	1935	1936	1937
Radu Popa, comerciant, Caramurat	100	—	—	—
Mitică Pană, subadministrator, Constanța	100	100	100	200
Ionel Căciulă, comerciant, Constanța	100	100	—	—
Ioan Țigoiu, director, Brăila	100	100	100	100
Camera de Agricultură, Brașov	—	100	—	—
Cornel Voicu, avocat, Brașov	—	100	150	—
Ioan Golat, administrator, Cocargea	—	100	100	100
Aurel Oancea, deputat, Medgidia	—	100	100	—
Ioan Moroianu, comerciant, Caramurat	—	100	100	—
Ionel Popeia, agricultor, Peștera	—	100	100	100
Ioan Ghia, propr. Constanța	—	100	100	100
Vasile Stan, avocat, Constanța	—	100	100	—
Ioan Bulgărea, comerciant, Constanța	—	100	—	—
Stelian Median, prof. Galați	—	100	100	100
Gila D. Stoicescu, propr. Constanța	—	—	100	100
Aurel Perțache, comerc. Câmpina	—	—	100	—
Gheorghe Chirițescu, căpitan Turcheș	—	—	100	100
Marioara Păiș, funcționară, Brașov	—	—	100	100
Ioan Zârnescu, propr. Baciu	—	—	100	—
Iordan Teodosiu, inginer, Cernatu	—	—	100	100
Maria I. D. Șeitan, propr. Brăila	—	—	100	100
Ionel Frățilă, student, București	—	—	100	—
Ioan Cheșcă, comerc. Buzău	—	—	100	—
Aurel Bulgărea, comerc. București	—	—	100	100
Ioan Ciupală, com. București	—	—	100	—
Ioan Crisbășeanu, comerc. București	—	—	100	—
Eremia Popa-Drussu, com. București	—	—	100	—
Gheorghe Ionescu, propr. București	—	—	100	—
Gheorghe Cucu, funcț. C.E.C. București	—	—	100	100
Ioan I. Țugui, agricultor Medgidia	—	—	100	200
Ionel Boroș, agric. Tortomanu	—	—	100	150
Nae I. Roșculeț, avocat, Mangalia	—	—	100	150
Eufrosina Mironescu, directoare, Constanța	—	—	100	100
Al. Zaharia, director, Galați	—	—	100	—
Ioan Gavrilescu, avocat, Brăila	—	—	100	100
Școala Primară Turcheș, Brașov	—	—	100	100
Maria Pâtea, propr. Cernatu	—	—	100	100
Vasile Băzărea, ind. Turcheș	—	—	—	100
Ștefan Băncilă, restaurant, Covasna	—	—	—	100
Gheorghe Catona, notar II. Satulung	—	—	—	100
Ioan Iordache, brigadier, Satulung	—	—	—	100
Ionel Tăraș, comerciant, Azuga	—	—	—	100
Gheorghe Zangor, funcț. Azuga	—	—	—	100
I. Ștefănescu, R. Roșculeț, com. Bușteni	—	—	—	100
Nicolae Burcuș, comerciant, Bușteni	—	—	—	100
Gheorghe Feticu, comerciant, Bușteni	—	—	—	100
Gheorghe Pria, funcț. Bușteni	—	—	—	100
Ioan Enache, funcț. Bușteni	—	—	—	100

	1934	1935	1936	1937
Ioan Bellu, funcț. Sinaia	—	—	—	100
Manea Bellu, funcț. Sinaia	—	—	—	100
Mihail Horjea, comerc. Câmpina.	—	—	—	100
Ioan Angelescu, comerc. Câmpina	—	—	—	100
Voicu Bulgărea, comerc. Câmpina	—	—	—	100
Vasile Filip, comerc. Câmpina	—	—	—	100
Ionel Munteanu, ing. Câmpina	—	—	—	100
Vasile Durgheș, căpitan, Câmpina	—	—	—	100
Const. Constantinescu, comerc. Câmpina	—	—	—	100
Dumitru Horja, comerc. Câmpina	—	—	—	100
Teodor Dinescu, comerc. Câmpina	—	—	—	100
Gheorghe Banciu, comerc. Câmpina	—	—	—	100
Alexandru Moarcăș, funcț. Brașov	—	—	—	100
Alexandru Maxim, cantor, Satulung	—	—	—	100
Ioan Golea, comerc. Medgidia	—	—	—	100
Ștefan Popovici, medic maior, București	—	—	—	100
Octavian Stoichiță, direct. Brașov.	—	—	—	100
Sebastian Niculescu, dr. ing. Brazi	—	—	—	100
Alexe Popeia, funcționar, București	—	—	—	100
Constantin Preotu, funcț. Satulung	—	—	—	100
Eremia Munteanu, comerc. Odobești	—	—	—	100
Frații Simionescu comerc. Brăila	—	—	—	100
Ioan Jarnea, comerc. Buzău	—	—	—	100
Gheorghe Gavăt, indust. Buzău	—	—	—	100
Ilie Drăgănuță, comerc. Buzău	—	—	—	100
Ionel Dragoș, comerc. Ploești	—	—	—	100
Felicia I. Georgescu, Ploești	—	—	—	100
Ștefan Gh. Mihăila, comerc. Ploești	—	—	—	100
Gheorghe Munteanu, comerc. Ploești	—	—	—	100
Victor I. Ghia comerc. București	—	—	—	100
Radu Gh. Sulică comerc. București	—	—	—	100
Petrică Zaharescu, cerealist, București	—	—	—	100
Constantin Ruptureanu, funcț. București	—	—	—	100
Aurel Lascu, funcț, București	—	—	—	100
Vasile Pavelescu, funcț. București	—	—	—	100
Vasile Minea, avocat, București	—	—	—	190
Gheorghiță Drăgan, propr. București	—	—	—	100
Nicolae Căciulescu, propr. București	—	—	—	100
Gheorghe D. Creangă, medic. București	—	—	—	100
Grigore Dobrescu, avocat, București	—	—	—	100
Drăgan Ovesea, comerc. București	—	—	—	100
Mihai Banciu, propr. București	—	—	—	100
Petrică Munteanu, tenor. București	—	—	—	100
Rica Ghia, proprietară, București	—	—	—	100
Nicu Nedelcu, comerc. Cocargea	—	—	—	100
Iancu I. Ghelase, comerc. Cocargea	—	—	—	100
Alexandru Stoian, comerc. Fetești	—	—	—	100
Dida Beșhea, propr. Fetești	—	—	—	100

(Continuarea în numărul viitor),

BRUTĂRIA ŞI FRANZELĂRIA
IOAN POIENARU
TURCHEŞ No. 682. ~ Jud. BRAŞOV.

Când faceţi economie,
Şi vreţi să'ndulciţi amaru,
Consumaţi cu bucurie
Numai pâinea **„Poienaru"**

Vă oferă **pâinea** cea mai curată, higienică şi gustoasă din
S ă c e l e.
E fabricată numai din făină fină.

Duşumele nutfeder sau simplu geluite, molift, fag aburit pentru tâmplărie, scânduri fălţuite, stâlpi de porţi, ţigle, găsiţi totdeauna convenabil la:

„ARBORUL" S. A.

AUREL PUIU

BRAŞOV

Strada IULIU MANIU No. 67.

TELEFON: 6.01

SALONUL DE COAFURĂ
IOAN BALAZS
CERNATU ~ Jud. BRAŞOV.
Se execută ondulaţiuni permanente cu electricitate şi cu aburi.
Mai execută şi vopsiri de păr cu garanţie şi responsabilitate.
Se gătesc mirese • Preţuri reduse. 1—3

Achitându-vă abonamentul din timp, ne daţi posibilitatea de a apare regulat, cu colaborări alese şi în condiţiuni technice superioare.

Rugăm comunicaţi-ne orice plângere în legătura cu apariţia şi expedierea revistei

Editura „PLAIURI SĂCELENE“ a lansat:

Colecţia Stihuri

Spini în Miniatură,

epigrame — ediţia II — de **Nicolae G. Moisiu.**
Inchinat memoriei maestrului Cincinat Pavelescu, cu ocazia împlinirii unui an dela moarte. Lei 15.—

Colecţia Istorică

Originea Ceangăilor din Săcelele Braşovului,
de Aurel A. Mureşianu
Contribuţii istorice documentate la vechimea elementului românesc în Ţara Bârsei. Lei 10.—
— Volumul a fost admirabil primit de întreagă presă românească. —
De vânzare la toate librăriile din ţară.

PRIMUL ATELIER DE

VULCANIZARE

GH. VOINA

TELEFON 2.81. • **BRAŞOV** • **TELEFON** 2.81.

● **Str. IULIU MANIU No. 2.** ●

VICTOR I. GHIA

încălţăminte fină

● **BUCUREŞTI** ●

Str. Franklin No. 8. (vis-à vis de Atheneul Român)

Presa despre volumul „Originea Ciangăilor din Săcelele Braşovului", de Aurel A. Mureşianu.

Dl. Aurel Mureşianu, viţă patriotică din cei doi luptători ai Ardelenismului — Iacob şi Andrei Mureşianu, directorul „Gazetei Transilvaniei", în prezenta lucrare dă un studiu foarte documentat asupra vechimii istorice a elementului românesc în Ţara Bârsei şi combate cu date istorice, filologice şi etnografice toate afirmările sofistice ale scriitorilor Maghiari şi Secui, că Românii s'ar fi aşezat aici numai prin secolul al XVIII-lea.

Dimpotrivă, arată după un document că Ciangăii sunt veniţi în această parte a Ardealului românesc prin anul 1456, ieşit din cancelaria regelui Ladislau Postumul, când Românii schismatici au fost expulzaţi.

Lucrarea este foarte interesantă şi cei care doresc să şi-o procure, se pot adresa la revista: Plaiuri Săcelene, com. Satulung — Săcele — Jud. Braşov.

(Revista „*Bugeacul*" A. III. No. 12-1. Aug. — Sept. 1937. Bolgrad.)

Reputatul publicist *Aurel A. Mureşianu*, unul dintre bunii cunoscători ai trecutului Ardealului — ne prezintă un nou studiu istoric menit să ne documenteze asupra vechimii elementului românesc din Transilvania şi în special, din Ţara Bârsei şi Săcelele-Braşovului.

Studiul „*Originea Ciangăilor*" a apărut în editura revistei „Plaiuri Săcelene", al cărei asiduu colaborator este autorul, nepotul marilor ardeleni Iacob şi Andrei Mureşianu, şi fiu al fostului director dela „Gazeta Transilvaniei", Aurel Mureşianu. Noua broşură a dlui. Aurel A. Mureşianu este scrisă pe baza unor îndelungate cercetări istorice, domeniu în care d-sa este atât de bine cunoscut şi apreciat.

(Revista „*Hotarul*" anul IV. Nr. 9—10—11. Arad). (ION I. POGANA.)

„PLAIURI [illegible] robleme săcelene. In format de ca[illegible]te, [illegible] figurează ca redactor D-l Victor Tudoran. [illegible] „Suflet Nou" se propun probleme pentru a fi [illegible]luţionate [illegible]aprofundat sau mai târziu, sau rămânînd numai ca n[illegible]scociri a le m[illegible], — în „Plaiuri Săcelene" se discută ce a fost şi ce este. — Înţelegându-şi rostul n'a sburat peste satul „Săcele", ci a intrat în interiorul lui să-i scormonească trecutul, să-l ridice la meritul celor mai de frunte sate româneşti, pe care le are şi prin care a înfruntat prigoana barbară, Ardealul. Pagina deschisă monografiei satului Săcele, constitue un punct de mare importanţă şi de mare cinste, pentrucă, nu multe reviste îndrăsnesc a deschide rubrici şi pentru cercetarea m[illegible]ului unde se află.

Din articolul „*Circulaţia bunurilor literare*" de *Mihail Sabini* (Revista „*Sbucium*" a I. No. 7. 1937. Ploeşti.)

PLAIURI SĂCELENE

revistă de atitudini şi probleme săcelene.
Redactor:
VICTOR TUDORAN

apare odată pe lună.

COLABORATORI:

George Moroianu, prof. univ.; Victor Jinga, prof. univ.; Aurel A. Mureşeanu, istoric; M. Ar. Dan, ing. prof. univ.; Dr. Gheorghe Dragoş, asist. univ.; Dr. Ilie Toma, asist. univ; Pimen Constantinescu, prof; Zenovie Popovici, preot; Ion I. Ionică, prof.; Ion Jalea, sculptor; D. G. Constantinescu, ing. agr. insp.; I. G. Munteanu, prof.; I. Al. Bran-Lemeny, scriitor; Daniil Purcăroiu, preot; Vasile Ivan insp. Victor Marin, preot; Nicolae Pană, dir. înv.; E. Ar. Zaharia, prof.: Silvestru Garcea, preot; Florica Ciura, scriitoare; Cornelia Comşa, înv. dir.; Haralambie Ţugui, Dimitrie Danciu şi tinerii publicişti săceleni: Al. Stroe-Militaru, Nicolae G. Moisiu, Nicolae Verzea, Horia Ghia, Victor Ion Crifu, Ioan Despan, Ioan B. Peteu, Gigi Deleanu, Ioan G. Păltănea, Ioan Moisiu, Mihai I. Tepşan, Lucian Ducşoara, Vlad Şeifan.

VREM

să răscolim trecutul celor ce-au cutreerat pământul românesc, să înfăţişem prezentul văduvit de măreţia trecutului, să despicăm drum nou prin vremuri Săcelelor de mâine şi să contribuim cu toată puterea noastră de muncă tinerească, la ridicarea acestor plaiuri mocăneşti.

ABONAMENT ANUAL:

Particulari	Lei 100
Abonamente de sprijin dela	„ 150
Societăţi culturale, şcoli	„ 200
Instituţii şi autorităţi	„ 400

Un număr simplu Lei 10.—
Număr dublu „ 15.—

Revistă fondată în anul 1934.
Conf. la [illegible] Nr. 25.187

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA

PLAIURI SĂCELENE

SATULUNG — SĂCELE — (Jud. BRAŞOV)

TIP. „HUNYADY" BRAŞOV